

En Berigtigelse.

I en Artikel i „Damernes Blad“, der bærer Overskriften: „Sygepleje før og nu,“ findes nogle Udtalelser, som jeg i Sandhedens Interesse nødes til at berigtige. Der staar, at jeg var den første dannede, unge Dame, der søgte faglig Uddannelse i Sygepleje; dette er saa langt fra at være Tilfælde, at jeg end ikke ser mig i Stand til at nævne Navnene paa de mange, der gik forud for mig.

Misforstaaelsen er rimeligvis opstaaet ved, at jeg var den første Elev, der blev antagen paa Frederiks Hospital, men den Gang var dette Hospital allerede forsynet med flere dannede Sygeplejersker, der kom fra Kommunehospitalets Stab, saa vel som med Plejemødre, der ligeledes var uddannede der. I mange Aar har disse Plejemødre arbejdet herinde med usvækket Interesse for deres Virksomhed, saa det ikke med nogensomhelst Ret kan siges, at de ikke har holdt Trit med de Fremskridt, der er gjort paa Sygeplejens eller Hospitalsvæsnets Omraade; og saaledes staar jeg sammen med dem nu, at de foruden deres grundfæstede Ry som dygtige Sygeplejersker, desuden har flere Aars Erfaring forud for mig.

Det gælder i Sygeplejen, mere end i nogen anden Gærning, at hvert Aar bringer ny Erfaring, nye Opdagelser, ikke alene hvad den rent praktiske Sygepleje angaar, men ogsaa i Menneskekundskab, og man lærer dog aldrig nok. Har man været nogle Aar ved Sygeplejen, ser man det og misunder dem, der gennem de mange Aar har erhvervet sig det sikre Blik, den faste Haand, det bløde, stærke Greb paa alle sine Omgivelser, syge som raske, der ufravigelig hører med til at være en udmærket Sygeplejerske.

Det er noget, man ikke lærer paa et Par Aar; der skal mange Tidens Omgang med syge af forskellig Art, med Mennesker af de forskellige Karakterer til, før man staar som den, hvis Stemme vejer mere end andres. Naar jeg tænker paa de mange, brave Stuekoner, der gik og sled troligt paa Frederiks Hospital, da jeg kom der ind som et tyveaars

Pigebarn, synes jeg, at der ofte bliver begaaet stor Uret imod dem. Vel var det i det Hele daarligt, som det var, og jeg tror, der er vundet meget ved det ny System, men var der end mange uduelige, saa fandtes der ogsaa dem, der stod paa Højde endog med de bedste af den ny Tids Sygeplejersker, og der er enkelte af dem, som jeg mindes med Ærbødighed. Derfor, og fordi jeg selv er naaet til det Punkt, at jeg føler, hvor grumme meget der skal til for at kunne kaldes en fuldkommen Sygeplejerske, nedlægger jeg bestemt Protest mod at nævnes som en Avtoritet.

At jeg ikke før har paataalt disse Misforstaaelser, ligger simpelthen i, at jeg har været bortrejst, og ikke har set det mindste til Bladets Udtalelser, før et Par Uger efter dets Fremkomst.

E. Fiedler,

Oversygeplejerske ved Frederiks Hospital.